

RECÉS DE QUARESMA

Us proposo, amb motiu de la quaresma, dedicar una estona a la reflexió i a la pregària personal per tal d'enfortir la relació personal amb Déu. Podríeu seguir els següents passos:

1 – ORACIÓ INICIAL

Senyor, avui que dispo d'una estona lliure,
ajuda'm a fer silenci, vull escoltar la teva veu.
Agafa'm de la mà,
guia'm al desert perquè ens trobem a soles, tu i jo.

Necessito contemplar el teu rostre,
em fa falta la calidesa de la teva veu,
caminar junts, callar jo perquè puguis parlar Tu.
Ajuda'm a deixar aparcades
les presses i les preocupacions que m'omplen el cap.
Desvetlla els meus dubtes i inseguretats.

Senyor, em poso a les teves mans; vull revisar la meua vida;
descobrir les moltes actituds que he de canviar.
Fes que, com Tu, comparteixi el que sóc i el que tinc,
amb els qui més ho necessiten.

Ajuda'm a mantenir-me sempre fidel,
per mitjà d'aquesta estona de pregària confiada. Amén.

2 – LECTURA DE L'EVANGELI

Després de posar-vos a la presència de Déu, us convido a rellegir amb calma Jo 4,5-42. És un fragment molt important de l'Evangeli (antigament, ajudava les persones que es preparaven pel Baptisme) i penso que ens pot fer molt de bé; perquè no es tracta de saber coses sobre Jesús, sinó de tenir un tracte personal amb Ell; perquè, si ens sentim molt estimats per Jesucrist, deixarem que Ell renovi la nostra vida i notarem que la vida sencera es capgira per bé: i no pas per l'esforç que fem, sinó per la força que ens dóna l'amistat amb Jesucrist; ja que Ell sempre té la iniciativa, nosaltres només hi posem l'obertura a la seva persona.

3 - MEDITACIÓ

Aprofito per subratllar alguns aspectes de l'Evangeli per si això pot ajudar-vos quan el llegiu i us facilita la vostra identificació amb la samaritana (una dona que no té nom perquè ens representa).

A – Jesús es fa trobadís

Jesús es fa trobadís amb una dona de Samaria enmig d'una societat, on els homes només establien una relació autoritària amb les dones i mai no encetaven diàlegs públics amb elles. També sorprèn el fet que Jesús, que és jueu, es posi en relació amb una persona de Samaria, perquè vivien separats:

els jueus a les comarques del nord (Galilea) i del Sud (Judea) i els samaritans al centre (la Samaria). Els jueus i els samaritans no es podien ni veure; pels jueus Samaria era una terra mal vista i marginada i la seva gent era considerada inferior perquè adoraven Déu a Garitzim i no pas a Jerusalem.

La trobada de Jesús amb aquesta dona té lloc no pas al temple, ni a l'escola, sinó enmig del camí de la vida de cada dia; al costat d'un pou d'on la dona treu l'aigua per a casa seva; però l'evangelista deixat constància del lloc i l'hora per a remarcar la importància de la trobada

B – La samaritana és tot un símbol

La samaritana és una dona que té set i surt a buscar l'aigua; és una dona insatisfeta, que recerca la felicitat: ha provat ja cinc marits i encara no ha trobat la resposta definitiva; va amb la galleda cap al pou i encara no sap quina aigua li convé. Ella és tot un símbol de la nostra persona que també té set d'amor i de justícia, de felicitat i de plenitud; i que pot estar greument malalta de l'esperit si és que no té set; perquè el qui no té set no cerca fonts d'aigua, el qui ja ho sap tot no pregunta res, el qui es creu bona persona no demana perdó, el qui se sent ric no es deixa ajudar per ningú, el qui es creu bon cristià ¿per què necessita convertir-se?

Aquesta dona també és un símbol de la nostra societat que viu insatisfeta, que -malgrat tenir de tot- es queixa contínuament i no troba mai res ben fet: malament si fa fred, malament si fa calor; malament si falten serveis, malament si s'apugen els impostos; quan hi ha ganes de treballar, no hi ha feina i, quan hi ha segons quina feina, no hi ha qui la vulgui fer...

C – Fixem-nos en les persones

Jesús: té la iniciativa d'acostar-se a la dona i comença el diàleg, però no ensenya res, només demana aigua. Ell actua només per amor: trenca tabús i barreres i crea interrogants. Li mostra horitzons més grans i l'acull acceptant els seus dubtes. Així l'enfronta amb la pròpia vida i l'ajuda a integrar la realitat, la seva vida dispersa.

La dona: se sent útil, però s'estranya del jueu; està oberta a l'encontre malgrat que viu en un nivell superficial i encara no ha captat la riquesa de Jesús; però, com que és sincera amb si mateixa, això la fa créixer i dona un pas més: veu el profeta malgrat la fe immadura i viure de "receptes".

D – La pedagogia de Jesús

Jesús té una pedagogia exquisida: porta la conversa des de l'aigua material "*Dóna'm aigua*" fins a la conversa espiritual "*L'aigua que jo et donaré, es convertirà en una font que brollarà sempre dintre teu, per donar-te Vida eterna*". Jesús no s'encalla i continua la conversa i, com que no és tallant, fa camí amb ella.

La dona passa de la trobada casual de dues persones al reconeixement que Jesús és el Messies (l'Enviat de Déu) i és l'Aigua veritable capaç de satisfer els nostres desigs i tota la nostra set, i no pas l'aigua superficial o la més immediata. Es passa d'una paraula atrevida (que demana aigua a una dona, que, per acabar-ho d'adobar, és samaritana) a una altra paraula molt més atrevida encara: "Jo Sóc" (una expressió que l'AT, havia reservat exclusivament a Déu). Jesús li presenta un Déu personal que no està lligat a un lloc de culte i, quan ella s'interessa pel Messies, Jesús se li manifesta del tot.

Quan arriben els deixebles no ho entenen, malgrat el temps que porten amb Ell, perquè tenen una mirada immediata i material. Finalment ella ha canviat: creu i córrer a transmetre-ho, malgrat cregui poc i el poble acaba creient en directe. S'assembla a nosaltres que n'acompanyem d'altres i transmetem no pas la pròpia sort, sinó la persona de Jesús.

E – La nostra trobada amb Jesús

Nosaltres ens hem trobat amb Jesús per mitjà d'algú. La primera trobada ja és història (possiblement sense hora predilecta). De fet vàrem creure per altres i hem donat una resposta personal que ha canviat la nostra vida; ha eixamplat horitzons; ens ha fet sortir de nosaltres mateixos i anar cap els altres, no pas perquè són els millors, sinó per a que ells trobin Jesús.

4 – REFLEXIÓ PERSONAL

Si ara disposem d'una estona llarga, és bo que fruïm de la trobada amb Jesús i recordem i refem les millors trobades (fixant-nos en com ens treballa per l'Esperit). Deixem-nos trobar i restem oberts (ara i en la quotidianitat). Jesús no farà res sense nosaltres.

Pensem concretament: **¿Quina ha estat la pedagogia de Déu envers nosaltres mateixos?**

- ¿No ens ha fet passar de la nostra fe infantil a una fe més madura i adulta?
- ¿No ens convoca a l'Eucaristia del diumenge per adreçar-nos la seva Paraula i per a fruit de la seva presència enmig de nosaltres, després de molts anys d'aplegar-nos simplement perquè ens hi obligaven els de casa o perquè ho feia tothom?
- ¿No ens mostra la persona del seu Fill Jesús com l'única Aigua Viva que és capaç de satisfer plenament la nostra set després de molt temps de córrer assedegats darrera de les preocupacions, dels diners i de les falses solucions que ens ha ofert la societat de consum?

¿Quina ha estat la nostra resposta?:

- ¿S'assembla gaire a la resposta, encara una mica tendra, que dóna la samaritana, quan diu a la gent: "He trobat un home interessant, ¿no serà el Messies?"
- o bé s'assembla més a la dels veïns que afirmen: "Ara ja no creiem només pel que tu deies; nosaltres mateixos l'hem sentit i sabem que aquest és de debò el Salvador del món!"

Sí estem convençuts que Jesús és l'Aigua que salva el món de la sequera:

- ¿Què fem nosaltres mateixos per donar de beure al qui té set?
- ¿Animem a d'altres persones a col·laborar amb Jesús per a que (a través d'elles) molts més (sobretot joves) trobin l'Aigua Viva que ve del mateix Déu?
- Com a mínim, ¿preguem Déu que susciti vocacions joves i entregades als diversos ministeris de l'Església?

5 – PREGÀRIA FINAL

Gràcies, Senyor, per aquesta estona de pregària!

Jo vull viure prop teu,
condueix-me pels camins
de la pau, de la calma i de la tranquil·litat.

Fes que sempre avanci
a l'ombra dels teus desitjos
i amb la frescor del teu amor.

Mostra'm el camí que vols que segueixi.
Que la teva llum em guiï
i la teva mà em doni seguretat.

¿On podria anar lluny de Tu?

Que no m'esgarriï! Que no em perdi!

Tu ets el Far enmig de la foscor;
la Paraula de Vida
enmig del laberint d'aquest món
i el Guia en la meua inseguretat.

Gràcies, Senyor!